

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2020-520

29.6.2020

INSR Insurance Group ASA (Tide Forsikring)

Bygning - innbo (kombinert)

Brann i grillhytte- overdrevet krav/uriktige opplysninger om villsauskinns? – fal. § 8-1, 4. ledd.

Sikredes grillhytte brant ned til grunnen. Sikrede oppga i tapslisten at det hadde vært ti villsauskinns i hytta og krevde erstatning for disse. Sikrede var ikke selv tilstede da grillhytta brant. Sikredes sønn og hans kamerater hadde brukt grillhytta kvelden før brannen. Sønnen forklarte til utreder at de ikke hadde sittet på skinn eller sett noen dyreskinns i grillhytta. Selskapet avsto sikredes krav med henvisning til at han hadde gitt uriktige opplysninger om at det hadde vært villsauskinns i grillhytta da den brant. Nemnda kom til at selskapet ikke hadde oppfylt sin bevisbyrde for at sikrede bevisst ga uriktige opplysninger ved skadeoppgjøret.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 12 000

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning etter brann i grillhytte og spørsmål om selskapet er uten ansvar pga. uriktige opplysninger under skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd.

Sikredes grillhytte brant ned til grunnen natt til 28.12.18. Sikrede var ikke tilstede da brannen skjedde. Sikredes sønn på 20 år brukte grillhytta sammen med noen venner kvelden før brannen. De oppdaget at grillhytta var brent ned da de våknet neste morgen.

Sikrede meldte om skaden til selskapet, men selskapets takstmann besiktiget ikke skadestedet. Sikrede har opplyst at selskapets takstmann fant det tilstrekkelig å vurdere skaden ut fra fotografier fra før skaden oppstod og etter brannen. Selskapet har opplyst at det var sikrede som avsto å få takstmannen på besøk. Sikrede laget en tapsliste over innbo som var i grillhytta da den brant. Listen omfattet blant annet ti stykk villsauskinns. I listen fremgår at skinnene var anskaffet i 2017, og at nypris på skadedagens var kr 1 200.

Selskapet ba om dokumentasjon på blant annet de aktuelle skinnene. Sikrede kunne først ikke fremskaffe dette. Han oppgav at han hadde kjøpt skinn av en nabo som ikke ville bekrefte dette, muligens av skattemessige årsaker. Selskapets utreder var senere i kontakt med de to som hadde gitt/solgt villsauskinns til sikrede.

Selskapets utreder snakket med sikredes sønn 29.1.19 om hendelsesforløpet og 8.2.19 om innholdet i grillhytta og ga følgende rapport:

Sønnen ble spurt om de hadde noen dyreskinns i grillhytta. Dette hadde de ikke.

Selskapet avsto sikredes krav 15.3.19 med henvisning til at sikrede hadde gitt uriktige opplysninger om villsauskinnene. Selskapet mente skinnene ikke hadde vært i grillhytta da den brant og baserte dette på forklaring fra sikredes sønn.

Sikrede var uenig i selskapets avslag, og selskapet ba utreder undersøke mer.

Utreder snakket med sikredes sønn på ny 4.9.19 og avga følgende rapport:

Han trodde ikke han hadde gitt noe konkret svar på om det var dyreskinn i hytta eller ikke. (...) Det var derimot mye mulig at skinnene var i grillhytta selv om han ikke hadde sett dem, at de lå under benkene. (...) Han måtte bare helt ærlig si at han ikke hadde sett noen skinn på hytta og at det ikke var skinn på benkene den kvelden før grillhytta brant. (...) Han visste ikke at de hadde saueskinn, selv hadde han bare brukt reinskinn.

Utreder skrev til selskapet 4.9.19 hvor følgende fremgår:

I dag fikk jeg endelig kontakt med forsikringstaker sønn. Han forklarte at han ikke satt på noen skinn den kvelden. Han snakket dessuten om reinskinnene han visste de hadde og som innimellom befant seg i grillhytta. Villsauskinn hadde han ikke sett, han visste ikke engang hvordan slike skinn så ut.

Selskapet opprettholdt sitt avslag 9.9.19.

Sikrede krever dekning for brannen og avviser at han ga uriktige opplysninger under skadeoppgjøret. Han har dokumentert at han hadde kjøpt/fått de ti villsauskinnene i 2017/tidligere. Skinnene lå direkte på benkene i grillhytta med de originale tilpassede putene oppå. I tillegg var det andre tepper og puter på benkene, slik at skinnene muligens ikke var så godt synlige da sønnen og kameratene brukte hytta. Det var vinter og mørketid, og guttene hadde tatt noen øl før de benyttet grillhytta. At sønnen ikke var klar over at de hadde villsauskinn er ikke bevis for at disse ikke var i grillhytta da den brant. Sønnen hadde ikke vært med å klargjøre eller vaske i grillhytta tidligere, så han hadde ingen grunn til å vite om skinnene. Skinnene lå nederst mot benken, med puter over, for ekstra isolasjon og for å beskytte skinnene.

Selskapet avviser ansvar, sier opp sikredes forsikringer og krever refundert kostnader til utredning pålydende kr 23 563. Selskapet anfører at sikrede bevisst ga uriktige opplysninger om at han hadde ti villsauskinn i grillhytta da den brant, og at han visste at dette kunne gi ham en erstatning han ikke hadde krav på. Sønnen har opplyst til utreder at han ikke kjente til at det var villsauskinn i grillhytta, og han skal ha svart nei på direkte spørsmål om det fantes dyreskinn i hytta. Selskapet fester ikke lit til sikredes forklaring om at skinnene lå under andre puter slik at det ikke var mulig å se disse, og mener det ikke kan ha ligget ti slike skinn i hytta da den brant.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet

1. er uten ansvar,
2. kan si opp forsikringen og
3. kan kreve tilbakebetaling av sine utredningskostnader fra sikrede

pga. uriktige opplysninger under skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 fjerde og femte ledd.

Ifølge fal. § 8-1 fjerde ledd kan selskapet avslå ansvar hvis sikrede under skadeoppgjøret bevisst gir gale eller ufullstendige opplysninger som han må forstå kan føre til et bedre erstatningsoppgjør enn han har krav på. Bevisbyrden for at sikrede bevisst har gitt gale opplysninger ligger hos selskapet, og bevisbyrden er streng.

Selskapet anfører at sikredes opplysning om at han hadde ti villsauskinn i grillhytta da den brant ned var gal. Sikrede har fremlagt dokumentasjon overfor utreder på at han kjøpte skinn fra en nabo i 2017 og tidligere har mottatt skinn i gave. Dokumentasjonen er ikke oversendt til nemnda, men nemnda kan ikke se noen grunn til å tvile på at slik dokumentasjon er fremlagt. Nemnda legger derfor til grunn at sikrede har dokumentert at han har hatt de aktuelle skinnene.

Selskapet viser til opplysninger fra sønnen om at han ikke så noen dyreskinn i grillhytta den aktuelle kvelden. Sikrede har forklart at det var han som klargjorde grillhytta før vintersesongen,

og at skinnene lå under de spesialtilpassede putene slik at de muligens ikke var synlige. Det er videre forklart at det var mørkt da sønnen brukte hytten, og at han hadde drukket øl. Ut fra dette finner nemnda det ikke usannsynlig at sønnen ikke la merke til om det lå skinn under putene de satt på.

Slik saken er opplyst kan nemnda ikke se at selskapet i tilstrekkelig grad har oppfylt sin bevisbyrde for at sikre bevisst ga uriktige opplysninger ved skadeoppgjøret. Selskapet kan da ikke avslå kravet med henvisning til fal. § 8-1 fjerde ledd, eller si opp sikredes forsikringer etter femte ledd. Selskapet kan heller ikke kreve dekket sine utgifter til utredning.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Sikrede gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (selskapsrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).